

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036559031648/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

re Lægemidler; paa Ryggen bar han desuden en grøn Pose med tørrede Urter og Krydderier, som udbredte en stærk Duft omkring ham. Hans kloge og alvorlige Ansigt indgjød Tillid og Fortrolighed; hans Adfærd var stille og betænksom og han syntes at være en Mand, som havde Kjendskab til Verden og Tilid til sig selv og sine Erfaringer; han var en af sin Tids bedste Læger og var som Skribent i sit Fag bekendt under Navnet Mester Henrik Harpestræng. Han og Broder Gunner vare mødtes i Lund i Embedsantiggender hos Erkebispem; med ham fulgte de nu begge til Ribehuus, hvor den unge Kong Valdemar den 2den holdt Hof.

At reise gennem Sjælland uden at besøge Fader Saxo og see hvorvidt han var kommen med sin Danmarks Historie, kunde den gode Hr. Andreas ikke overtale sig til, og skjøndt det ilede med Reisen og Mester Harpestræng havde meget at indvende mod at tage den uleilige og usunde Nat (efter hans classiske Udtryk *noctem intempestam*) til Hjelpe, opgav Erkebispem dog ikke sin Bestlutning, til stor Glæde for Broder Gunner, som havde hørt saameget tale om Saxo Grammaticus, men endnu aldrig havde seet ham, og som meente, at en halv Times Samtale med Danmarks største Historieksriver vel kunde være et halvt Aars Snue værd imellem Brødre.

Den lille Tiaarsdreng, som fulgte med de geistlige Herrer, var en Sønnesøn af den forrige Borgherre paa Karise, som havde været Erkebispem gamle Ven, og som var falden i de ulykkelige Borgerkrige for Svend Grathe. Karise-Gaard og Gods var af Valdemar den 1ste, som et forskjærtset Lehn, overdraget til en af hans kjækkeste Stridsmænd Radulph; den liden faderløse Carl af Rise, som Drengen kaldtes, blev dog med sin Moder og sine tvende Søstre ædelmodig understøttet saave! af den gamle brave Radulph, hos hvem de boede, som af den goddædige Erkebispem i Lund; men da Radulph selv havde trende Sønnier, var det intet Haab for Carl nogensinde at komme i Besiddelse af sine Fædres forskjærtsete Gods. Den lærde Andreas vilde derfor endelig gjøre Carl til en lærd Mand og tilkommende Prælat, uagtet Drengens uimodstaaelige Lyst til Ridderstanden. Derfor bragte Erkebispem ham ogsaa nu med for at sætte ham i Skole hos den lærde Bernhardiner i Sorøe under Fader Saxos særdeles Opsyn. Carl af Rise var en deilig Dreng med krøllede gule Haar og kjække sorte-blaae Øine: om sin korte blaae Trøje havde han bundet Broder Gunners stadselige Belte; sin lille Hue havde han stuykket med en sprag-